

Sygn. akt IV U 122/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 września 2017 roku w Ś.

sprawy z odwołania **C. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawach (...) z dnia (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku z wypadkiem przy pracy

I. odwołania oddala;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powód C. K. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia (...) odmawiających mu prawa do wypłaty jednorazowego odszkodowania w związku z pogorszeniem stanu zdrowia spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia (...)

W odpowiedzi na pozew pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podniósł, że pogorszenie stanu zdrowia powoda wskutek wypadku przy pracy nie spowodowało zwiększenia doznanego uszczerbku na zdrowiu co najmniej o 10 punktów procentowych.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

C. K. pracował jako górnik. W dniu (...) w czasie pracy w kopalni zaczął o stojak, co doprowadziło do upadku stropnicy na powoda wskutek czego doznał stłuczenia miednicy. Organ rentowy przyznał powodowi 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z rozpoznaniem stłuczenia okolicy lędźwiowej.

W dniu (...) w czasie pracy w kopalni spadająca bryła kamienia uderzyła powoda w lewy bok, powodując złamanie wyrostków poprzecznych kręgow L1 i L2 po stronie lewej. Decyzją organu rentowego przyznano powodowi 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Powód w latach 2002, 2009 oraz 2013 składał do organu rentowego wnioski o podwyższenie uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkami przy pracy w 1983 i 1988 roku, jednak (...) Oddział w W. nie stwierdził pogorszenia stanu zdrowia powoda spowodowanego wypadkami przy pracy i ustalił łączny uszczerbek na zdrowiu w wysokości 10%.

W 2016 roku powód ponownie złożył wnioszek o podwyższenie uszczerbku na zdrowiu.

Orzeczeniami Komisji Lekarskiej (...) Oddział we W. z dnia (...) roku ustalono 10% stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia (...) i z dnia (...), stwierdzając jednocześnie, że procentowy uszczerbek na zdrowiu wynoszący 10% jest stały i nie uległ pogorszeniu.

Decyzjami z dnia (...) (...) Oddział we W. odmówił powodowi prawa do wypłaty do jednorazowego odszkodowania w związku z pogorszeniem stanu zdrowia spowodowanego skutkami wypadku przy pracy.

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu ,

- dokumentacja lekarska – w załączeniu

Długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 6%. U powoda stwierdzono niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa lędźwiowego bez objawów korzeniowych rozciągowych i ubytkowych, bez cech uszkodzenia rdzenia szyjnego. Nie stwierdzono pogorszenia stanu zdrowia związanego z następstwami wypadków w pracy w (...). Proces zwyrodnieniowy narządu ruchu stwierdzany w badaniach obrazowych nie ma związku z wypadkami, lecz jest efektem naturalnych procesów starzenia się organizmu.

Dowód:

- opinia biegłych sądowych z dnia 5.06.2017r. k – 18-19.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył :

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 12 ust.2 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz. U. z 2009r. nr 167, poz.1322; jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o kwotę odszkodowania za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie. W wydanej w sprawie opinii biegli sądowi ustalili iż długotrwały uszczerbek na zdrowiu z tytułu powoda wynosi 6 %, nie stwierdzając przy tym pogorszenia stanu zdrowia powoda związanego z następstwami wypadków przy pracy w 1983 i 1988 roku.

Wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest rzetelna oparta na dokumentacji, jak i badaniu, i Sąd podzielił dokonane w nich ustalenia. Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do zanegowania takiego stanowiska biegłych, tym bardziej, że wydana opinia przez biegłych sądowych zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające rozpoznane schorzenia. Biegły sądowy obowiązany jest zaś orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Zatem jego pole orzekania nie jest ograniczone żadnymi dodatkowymi kryteriami, poza obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłych opinii, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia zmarłego, w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Tym bardziej, że są to specjaliści z dużym doświadczeniem medycznym i stażem orzeczniczym. Wydający w sprawie opinię biegli sądowi są lekarzami niezależnymi od stron i nie mają żadnego powodu, aby orzekać na korzyść którejkolwiek ze stron. Zgodnie z art. 282 § 2 kpc w związku z art. 283 § 2 kpc biegli wydający opinię w niniejszej sprawie złożyli przed objęciem funkcji przysięgę, którą są związani. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłych, jak i ich rzetelności przy wydaniu opinii.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 roku w sprawie I PR 148/90 (OSP 1991/11/300) stwierdził, iż Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Tym samym uznać należało, że nie nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia powoda związane z wypadkami przy pracy.

Skoro opinia biegłych sądowych w niniejszej sprawie była jasna i logiczna, Sąd przyjął ją za podstawę orzeczenia i tym samym, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach (punkt II wyroku) oparto na przepisie art. 102 kpc, mając na uwadze sytuację materialną powoda.